

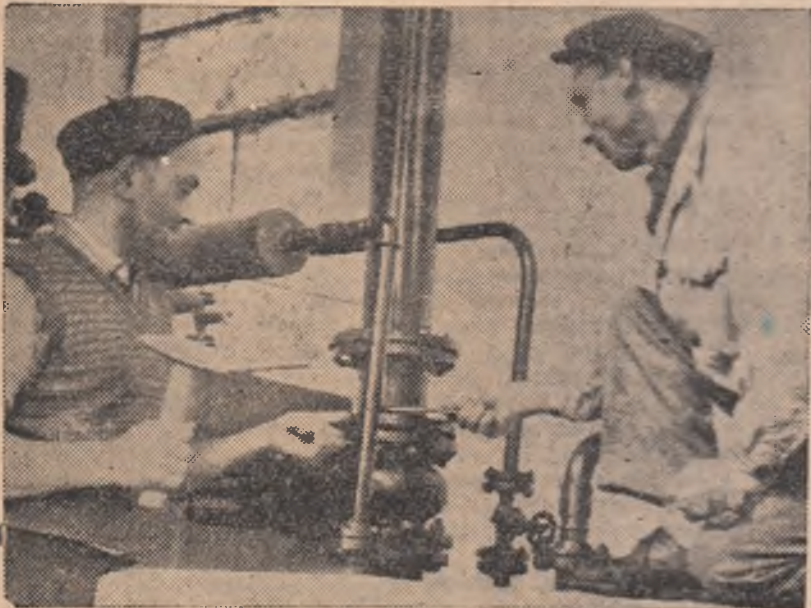
Steagul roșu

Anul XIV
XIX Nr. 4037

Simbătă
6 octombrie
1962

4 pag. 20 bani

Organ al Comitetului orășenesc P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular orășenesc

Munteanu Ilie și Argint Florea lucrează la Viscoza Lupeni, în sala de distilație a sulfurei de carbon. Muncitorii destoinici ei au depășit planul pe trimestrul III.

IN CLIȘEU: Munteanu Ilie și Argint Florea executind cu mijloace proprii o reparație la cazanul pentru distilări.

Din experiența colectivelor fruntașe

Pentru mineri — utilaje și piese de bună calitate!

Vizitind secțiile Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani îți dai seama de entuziasmul cu care turnătorii, strungarii, frezorii, lăcătușii muncesc pentru îndeplinirea sarcinilor și angajamentelor asumate în întrecere.

— Exploatarea noastră minieră are nevoie de utilaje și piese de cea mai bună calitate. Avem deci datoria să eliminăm cât mai mult rebuturile. Să muncim în așa fel ca pe poarta uzinei noastre să nu rămână acum înainte numai produse de calitate — spune la o recentă constatare de producție tovarășul Tolvay Alexandru, inginerul șef al U.R.U.M.P.

Cuvintele acestea au găsit un larg ecou în rindul muncitorilor uzinei. În centrul preocupărilor lor stă acum continuă îmbunătățirea calității utilajelor și pieselor de schimb livrate exploatarea minieră din Valea Jiului. Rezultatele obținute în ultima vreme în această direcție sînt îmbucurătoare. Astfel, la piesele din oțel turnat procentul de rebuturi a fost redus cu 1,57 la sută ceea ce reprezintă o economie de 12.000 lei. De asemenea, la piesele din fontă rebuturile s-au redus cu 1,10 la sută față de norma admisă. S-a îmbunătățit simțitor și calitatea stîlpilor de abataj, a pieselor din metale colorate etc.

În sprijinul eforturilor muncitorilor de aici pentru îmbunătățirea calității produselor au venit și unele măsuri tehnico-organizatorice traduse în viață.

Astfel, s-a pus la punct executarea tehnologică a stîlpilor de abataj, prin confecționarea de dispozitive de asamblare. Toată documentația tehnică venită din afară este verificată de tehnologul șef al uzinei, înainte ca utilajul respectiv să intre în fabricație. În acest fel s-a eliminat și se elimină unele nepotriviri la operațiile de asamblare.

În secția turnătorie se aplică pe scară largă metoda de turnare în coji de bachelită a pieselor cu greutatea mică, metodă care a dat rezultate, reducându-se procentul de rebuturi la aceste sortimente cu peste 65 la sută. Aspectul exterior al pieselor turnate s-a îmbunătățit mult și s-au redus

operațiile de prelucrare mecanică.

Înainte vreme roțile dințate pentru locomotivele de mină se executau din oțel turnat obișnuit. Aceasta ducea la uzura timpurie a roților de locomotive. În prezent turnarea lor se face din oțeluri aliate cu elemente din aliaje nedeficitare și care tratate termic, în mod corespunzător, prelungesc durata de funcționare a roților dințate de 2—3 ori.

Maștrii din secțiile uzinei au fost îndrumați să se ocupe de muncitorii cu o calificare mai slabă ajutându-i să-și ridice calificarea profesională, să dea produse de bună calitate. De asemenea, în cadrul serviciului C.T.C. au fost numiți oameni cu o calificare superioară și sprit de răspundere față de sarcinile ce le revin pe linia controlului calității produselor uzinei.

Colectivul de la U.R.U.M.P. se mîndrește cu muncitorii ca Ivimici Nicolae, Panța Ioan, Ambruș Marin, Grecu Pavel, Svoboda Adalbert, Boier Andrei, Măgureanu Dezideriu, cu maștrii Anghel Viorel, Căpraru Vasile și alții care sînt în fruntea întrecerilor pentru continuă îmbunătățirea calității produselor.

C. MATEESCU

Acțiuni patriotice

În cinstea adunărilor de dări de seamă și alegerii în organizațiile de bază de partid și U.T.M., baronii tineri aninoseni și-au sporit eforturile pentru a obține noi succese pe tărîmul muncii patriotice. Zilnic, la comitetul U.T.M. pe mîna șosei noi vești despre acțiunile întreprinse de tineri la colectarea de fier vechi, încărcarea cărbunelui de la stoc etc.

Ca și în alte dăți, în fruntea tinerilor la aceste munci se situează cei din sectorul VIII electromecanic. Utemiștii acestei organizații, secretar tov. Nagy Iosif, au botărit ca ziua de 26 septembrie să fie declarată zi a muncii patriotice. Și odată luată, această botărire s-a transformat în fapt. Peste 60 de tineri în frunte cu utemiștii Toib Ioan, Puncș Iosif, Demeș Petru, Rotaru Ioan, Bolunduț Petru și alții au muncit cu rîvnă la încărcarea stocului, la repararea de vagonete și curățenia în sector. În timp ce tinerii de la lămpărie încărcă la stoc, cei de la atelierul mecanic reparau vagonete, iar cei de la atelierul electric își curățau sectorul.

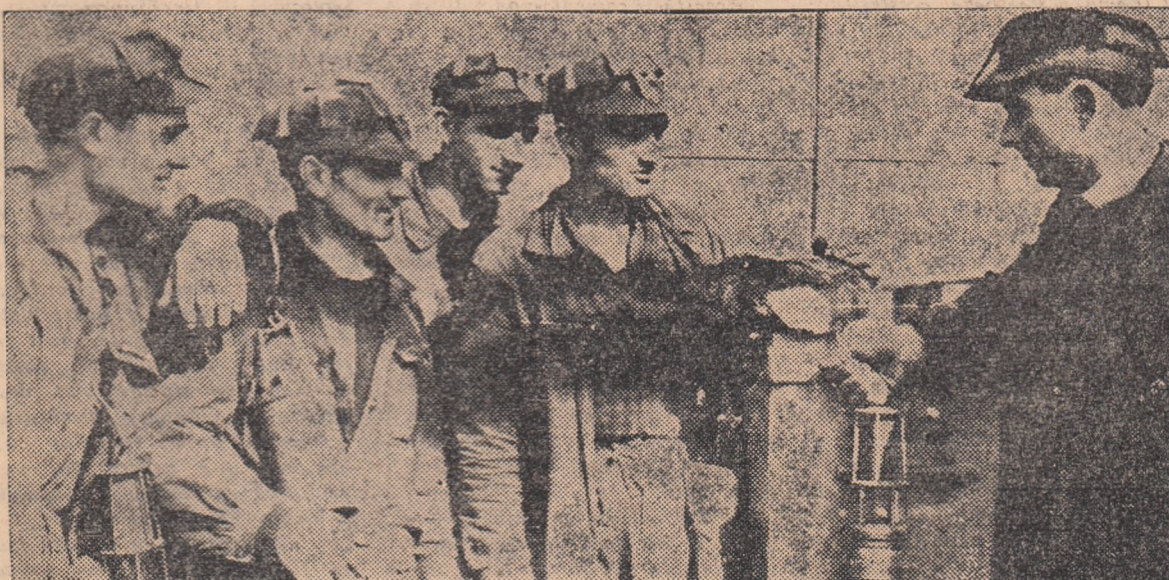
Cu această ocazie s-au efectuat 140 ore de muncă patriotică, în care s-au încărcat peste 100 tone de cărbune din stoc, s-au reparat 25 vagonete și au fost recuperate însemnate cantități de plumb și cupru din cablurile vechi.

Obiective cheie

Pentru luna octombrie constructorii șantierului 6 Petroșani au sarcina de a executa o seamă de obiective, care să asigure realizarea integrală a sarcinilor de plan.

În această lună va fi dat complet în folosință corpul B cu amfiteatrul nou de la Institutul de mine, vor fi terminate finisajele exterioare de la blocurile 2-3 (str. Ilie Pintilie) și de la Teatrul de stat, lucrările de pavaie pe străzile Pușkin, Ilie Pintilie, Constructorilor, apoi traversările conductelor de apă la gara mică, podurile Dărănești tunel—Petritla, Jieț — Lonea.

La lotul Petritla se va pune în funcțiune centrala termică, se vor închide complet cu geomuri blocurile A și B, se va instala un sistem de uscare a pereților la blocul C, se vor termina canalizările de ape menajere și rețele termice exterioare-interioare.

Brigada tinerilor mineri condusă de comunistul Circiumaru Victor din sectorul I al minei Uricani ocupă un loc de frunte în bătălia pe care o desfășoară minerii uricâneni pentru sporirea producției și a productivității muncii.

IN CLIȘEU: Brigadierul Circiumaru Victor discutind cu ortacii lui după o zi de muncă rodnică.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Universitatea din Djakarta

Stimați și iubiți prieteni,

Salutul pe care vi-l adresez cu acest prilej dv., reprezentanți ai intelectualității indoneziene, este un salut izvorit din inimă, așa cum din inimă izvorăsc sentimentele de caldă prietenie și solidaritate pe care poporul român le nutrește față de Indonezia și de poporul indonezian.

Sîntem fericiți că am putut răspunde amabilei invitații pe care ne-a făcut-o președintele Sukarno cînd a fost în România și că ne aflăm acum pe pămîntul frumoasei Indonezii, în mijlocul harnicului și talentatului ei popor. Ne bucurăm că ne aflăm în fața dv. și putem vorbi despre cîteva probleme care interesează deopotrivă țările noastre. Intelectualii indonezieni, tineretul studios al Indonezii, se bucură de stima și simpatia tuturor celor care știu ce rol activ au jucat intelectualitatea și tineretul din această țară în mișcarea de eliberare națională a poporului indonezian. Activitatea politică anticolonialistă a intelectualității indoneziene a mers mină în mină cu activitatea științifică și cu o creație literar-artistică, inspirată din setea de progres, din viața și frămîntările poporului, concepute pentru binele și fericirea lui. Probabil că unii dintre dv. s-au aflat în rîndurile acelor tineri care, împreună cu dr. Sukarno, în memoria zii de 28 octombrie 1928, au jurat credință unității națiunii și au adoptat hotărîrea ca Bahasab Indonesia să devină un simbol și un instrument al acestei unități. Insufletește de avîntul și de lupta mișcării de eliberare națională, la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, forțele unite ale poporului indonezian au alungat colonialismul de pe pămîntul patriei, deschizînd porțile unei ere noi în istoria zbuciumată a acestei țări.

În ansamblul națiunilor, care, în decursul ultimilor 17 ani, au pășit pe arena politicii mondiale ca un factor de o deosebită importanță, Indonezia s-a manifestat ca un stat independent, unitar, cu perspective de dezvoltare multilaterală, ca o mare națiune al cărei glas s-a făcut ascultat și stimat. E ceea ce demonstrează și cea mai recentă izbîndă a poporului indonezian — eliberarea de sub colonialism a Irianului de vest. Victoria aceasta este de natură să bucure pe toți cei care în mod consecvent au sprijinit revendicările Indoneziei. Printre aceștia se numără alături de celelalte state socialiste, și Republica Populară Romînă: reprezentanții săi la O.N.U. au luat cuvîntul ori de cite ori problema acestui teritoriu s-a aflat pe ordinea de zi, susținînd cu însuflețire cauza dreaptă a Indoneziei.

Reglementarea problemei independenței Irianului de vest este un semn al timpurilor noastre: de glasul popoarelor sînt nevoiți să țină seama pînă și cei care pînă nu de mult nu știau decît să le exploateze, să le oprime și să le umilească. Trăim un nou curs al

istoriei umane. Succesele economice ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte state socialiste, impetuoaasă dezvoltare a științei și tehnicii, realizările în cucerirea Cosmosului, apariția pe scena istoriei a popoarelor care s-au eliberat de sub asuprirea colonială — toate acestea au modificat profund raportul de forțe pe arena internațională. Politica de apărare și de întărire a păcii, bazată pe principiile coexistenței pașnice, contribuie la accentuarea acestei schimbări.

Lumea de azi este o lume a interdependențelor. Dar în timp ce imperialismul concepe interdependența ca o subordonare a tot ceea ce-și poate subordona, socialismul o concepe ca o largă și rodnică cooperare internațională pentru binele tuturor popoarelor, în folosul și nu în dauna lor. În virtutea acestui principiu, țările socialiste colaborează cu țările în curs de dezvoltare — care o doresc — sub multiple forme: schimburi economice, asistență tehnico-științifică etc., în scopul de a ajuta acestor țări să-și întărească temelii economice a independenței.

Una din direcțiile principale ale politicii noastre externe este cultivarea și lărgirea continuă a relațiilor reciproce avantajoase cu tinerile state independente din Asia și Africa. Colaborarea largă și multilaterală cu țările socialiste ajută țările cu economie în curs de dezvoltare să pună capăt dependenței economice față de imperialiști, să-și întărească independența economică și politică. Relațiile economice dintre țara noastră și statele independente din Asia și Africa se dezvoltă atît pe baza acordurilor comerciale și de plăți cit și pe calea ajutorului și asistenței tehnice. Comerțul Romînii cu statele afro-asiatice a crescut mult în acești ani. Se dezvoltă continuu relațiile Republicii Populare Romîne cu Indonezia, India, Birmania, Ceylon, Afganistan, Ghana, Republica Mali, Nigerul, Sudan etc. Aria relațiilor Republicii Populare Romîne cu țările celor două mari continente de pe care dispore colonialismul se lărgeste mereu.

În cadrul O.N.U., reprezentanții R.P. Romîne au făcut repetate propuneri privind intensificarea colaborării internaționale, pentru sprijinirea statelor cu o economie în

(Continuare în pag. 3-a)

Ceferiștii obțin realizări de seamă

Mobilizați de organizațiile de partid, muncitorii ceferiști de pe raza de activitate a R.C.M. Petroșani obțin rezultate de seamă în întrecerea socialistă.

Angajamentul luat la începutul anului de a asigura încărcarea tuturor mărfurilor ce se prezintă la transport a fost respectat în întregime.

Folosind majoritatea vagoanelor ce se descarcă, pentru încărcări proprii, s-a reușit ca planul de încărcări pe cele nouă luni să fie îndeplinit cu 10 zile înainte de termen, mărfurile încărcate și transportate peste plan ridicîndu-se la peste 135.000 tone. Reducerea staționării vagoanelor la încărcare—descărcare și în tranzit cu manevră a fost, de asemenea, una din preocupările de seamă. Urmărind îndeaproape acest indice vagoanele au ajuns mai devreme la destinație.

În stația C.F.R. Vulcan unde se încarcă și descarcă zilnic aproape 200 vagoane, staționarea acestora a fost redusă la 7—8 ore pe vagon.

Reducînd cu 4 la sută norma planificată s-a înregistrat o economie de 260.00 ore vagon. Un alt indice de calitate care a stat în atenția întregului colectiv a fost sarcina statică, adică încărcarea vagoanelor la capacitatea lor maximă.

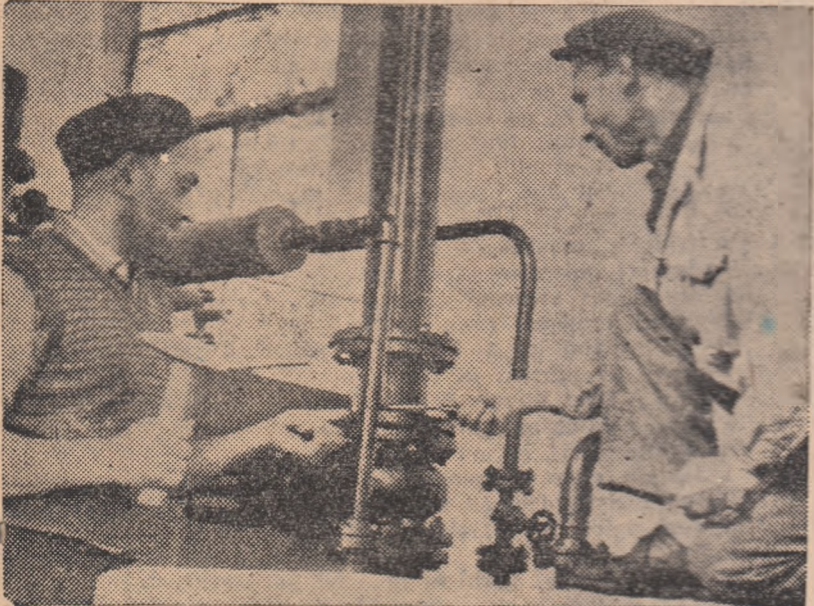
I. CRIȘAN
corespondent

Steagul roșu

Anul XIV
XIX Nr. 4037
Simbătă
6 octombrie
1962
4 pag. 20 bani

Organ al Comitetului orășenesc P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular orășenesc

Munteanu Ilie și Argint Florea lucrează la Viscoza Lupeni, în sala de distilație a sulfurei de carbon. Muncitori destoinici ei au depășit planul pe trimestrul III.

IN CLIȘEU: Munteanu Ilie și Argint Florea executind cu mijloace proprii o reparație la cazanul pentru distilări.

Din experiența colectivelor fruntașe

Pentru mineri — utilaje și piese de bună calitate!

Vizitind secțiile Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani îți dai seama de entuziasmul cu care turnătorii, strungarii, frezorii, lăcătușii muncesc pentru îndeplinirea sarcinilor și angajamentelor asumate în întrecere.

— Exploatarea noastră minieră are nevoie de utilaje și piese de cea mai bună calitate. Avem deci datoria să eliminăm cât mai mult rebuturile. Să muncim în așa fel ca pe poarta uzinei noastre să nu rămână acum înainte numai produse de calitate — spunea la o recentă consfătuire de producție tovarășul Tolvay Alexandru, inginerul șef al U.R.U.M.P.

Cuvintele acestea au găsit un larg ecou în rândul muncitorilor uzinei. În centrul preocupărilor lor stă acum continuarea îmbunătățirii calității utilajelor și pieselor de schimb livrate exploatarea minieră din Valea Jiului. Rezultatele obținute în ultima vreme în această direcție sunt îmbucurătoare. Astfel, la piesele din oțel turnat procentul de rebuturi a fost redus cu 1,57 la sută ceea ce reprezintă o economie de 12.000 lei. De asemenea, la piesele din fontă rebuturile s-au redus cu 1,10 la sută față de norma admisă. S-a îmbunătățit simțitor și calitatea stălpilor de abataj, a pieselor din metale colorate etc.

În sprijinul eforturilor muncitorilor de aici pentru îmbunătățirea calității produselor au venit și unele măsuri tehnico-organizatorice traduse în viață.

Astfel, s-a pus la punct executarea tehnologică a stălpilor de abataj, prin confecționarea de dispozitive de asamblare. Toată documentația tehnică venită din afară este verificată de tehnologul șef al uzinei, înainte ca utilajul respectiv să intre în fabricație. În acest fel s-a eliminat și se elimină unele nepotriviri la operațiile de asamblare.

În secția turnătorie se aplică pe scară largă metoda de turnare în coji de bachelită a pieselor cu greutate mică, metodă care a dat rezultate, reducându-se procentul de rebuturi la aceste sortimente cu peste 65 la sută. Aspectul exterior al pieselor turnate s-a îmbunătățit mult și s-au redus

operațiile de prelucrare mecanică.

Înainte vreme roțile dințate pentru locomotivele de mină se executau din oțel turnat obișnuit. Aceasta ducea la uzura timpurie a roților de locomotive. În prezent turnarea lor se face din oțeluri aliate cu elemente din aliaje nedeficitare și care tratate termic, în mod corespunzător, prelungesc durata de funcționare a roților dințate de 2—3 ori.

Maiștrii din secțiile uzinei au fost îndrumați să se ocupe de muncitorii cu o calificare mai slabă ajutându-i să-și ridice calificarea profesională, să dea produse de bună calitate. De asemenea, în cadrul serviciului C.T.C. au fost numiți oameni cu o calificare superioară și spirit de răspundere față de sarcinile ce le revin pe linia controlului calității produselor uzinei.

Colectivul de la U.R.U.M.P. se mândrește cu muncitorii ca Ivimici Nicolae, Panța Ioan, Ambruș Marin, Grecu Pavel, Svoboda Adalbert, Boier Andrei, Măgureanu Dezideriu, cu maiștrii Anghel Viorel, Căpraru Vasile și alții care sunt în fruntea întrecerilor pentru continuarea îmbunătățirii a calității produselor.

C. MATEESCU

Acțiuni patriotice

În cinstea adunării de dări de seamă și alegerii în organizațiile de bază de partid și U.T.M., bătălii tineri aninoseni și-au sporit eforturile pentru a obține noi succese pe tărîmul muncii patriotice. Zilnic, la comitetul U.T.M. pe mină sosesc noi vești despre acțiunile întreprinse de tineri la colectarea de fier vechi, încărcarea cărbunelui de la stoc etc.

Ca și în alte dăți, în fruntea tinerilor la aceste munci se situează cei din sectorul VIII electromecanic. Utemiștii acestei organizații, secretar tov. Nagy Iosif, au botărit ca ziua de 26 septembrie să fie declarată zi a muncii patriotice. Și odată luată, această botărire s-a transformat în fapt. Peste 60 de tineri în frunte cu utemiștii Toth Ioan, Puncs Iosif, Demeny Petru, Rotaru Ioan, Bolundut Petru și alții au muncit cu rîvnă la încărcarea stocului, la reparația de vagoane și curățenia în sector. În timp ce tinerii de la lampărie încărcă la stoc, cei de la atelierul mecanic reparau vagoane, iar cei de la atelierul electric își curățeau sectorul.

Cu această ocazie s-au efectuat 140 ore de muncă patriotică, în care s-au încărcat peste 100 tone de cărbune din stoc, s-au reparat 25 vagoane și au fost recuperate însemnate cantități de plumb și cupru din cablurile vechi.

Obiective cheie

Pentru luna octombrie constructorii șantierului 6 Petroșani au sarcina de a executa o seamă de obiective, care să asigure realizarea integrală a sarcinilor de plan.

În această lună va fi dat complet în folosință corpul B cu amfiteatrul nou de la Institutul de mine, vor fi terminate finisajele exterioare de la blocurile 2-3 (str. Ilie Pintilie) și de la Teatrul de stat, lucrările de pavaje pe străzile Pușkin, Ilie Pintilie, Constructorilor, apoi traversările conductei de apă la gara mică, podurile Dărănești tunel—Petritla, Jieț — Lonea.

La lotul Petrila se va pune în funcțiune centrala termică, se vor închide complet cu geometrii blocurile A și B, se va instala un sistem de uscare a pereților la blocul C, se vor termina canalizările de ape menajere și rețele termice extero-interioare.

Brigada tinerilor mineri condusă de comunistul Circiumaru Victor din sectorul I al minei Uricani ocupă un loc de frunte în bătălia pe care o desfășoară minerii uricăneni pentru sporirea producției și a productivității muncii.

IN CLIȘEU: Brigadierul Circiumaru Victor discutind cu ortacii lui după o zi de muncă mecanică.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Universitatea din Djakarta

Stimați și iubiți prieteni,

Salutul pe care vi-l adresez cu acest prilej dv., reprezentanți ai intelectualității indoneziene, este un salut izvorit din inimă, așa cum din inimă izvorăsc sentimentele de caldă prietenie și solidaritate pe care poporul român le nutrește față de Indonezia și de poporul indonezian.

Sintem fericiți că am putut răspunde amabilei invitații pe care ne-a făcut-o președintele Sukarno cînd a fost în România și că ne aflăm acum pe pămîntul frumoasei Indonezii, în mijlocul harnicului și talentatului ei popor. Ne bucurăm că ne aflăm în fața dv. și putem vorbi despre câteva probleme care interesează deopotrivă țările noastre. Intelectualii indonezieni, tineretul studios al Indoneziei, se bucură de stima și simpatia tuturor celor care știu ce rol activ au jucat intelectualitatea și tineretul din această țară în mișcarea de eliberare națională a poporului indonezian. Activitatea politică anticolonialistă a intelectualității indoneziene a mers mină în mină cu activitatea științifică și cu o creație literar-artistică, inspirată din setea de progres, din viața și frământările poporului, concepute pentru binele și fericirea lui. Probabil că unii dintre dv. s-au aflat în rîndurile acelor tineri care, împreună cu dr. Sukarno, în memorabila zi de 28 octombrie 1928, au jurat credință unității națiunii și au adoptat hotărîrea ca Bahasab Indonesia să devină un simbol și un instrument al acestei unități. Însușite de avîntul și de lupta mișcării de eliberare națională, la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, forțele unite ale poporului indonezian au alungat colonialismul de pe pămîntul patriei, deschizînd porțile unei ere noi în istoria zbuciumată a acestei țări.

În ansamblul națiunilor, care, în decursul ultimilor 17 ani, au pășit pe arena politicii mondiale ca un factor de o deosebită importanță, Indonezia s-a manifestat ca un stat independent, unitar, cu perspective de dezvoltare multilaterală, ca o mare națiune al cărei glas s-a făcut ascultat și simțat. E ceea ce demonstrează și cea mai recentă izbîndă a poporului indonezian — eliberarea de sub colonialism a Irianului de vest. Victoria aceasta este de natură să bucure pe toți cei care în mod consecvent au sprijinit revendicările Indoneziei. Printre aceștia se numără alături de celelalte state socialiste, și Republica Populară Romînă: reprezentanții săi la O.N.U. au luat cuvîntul ori de cite ori problema acestui teritoriu s-a aflat pe ordinea de zi, susținînd cu însuflețire cauza dreaptă a Indoneziei.

Reglementarea problemei independenței Irianului de vest este un semn al timpurilor noastre: de glasul popoarelor sint nevoiți să țină seama pînă și cei care pînă nu de mult nu știau decît să le exploateze, să le oprime și să le umilească. Trăim un nou curs al

istoriei umane. Succesele economice ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte state socialiste, impetuoașă dezvoltare a științei și tehnicii, realizările în cucerirea Cosmosului, apariția pe scena istoriei a popoarelor care s-au eliberat de sub asuprirea colonială — toate acestea au modificat profund raportul de forțe pe arena internațională. Politica de apărare și de întărire a păcii, bazată pe principiile coexistenței pașnice, contribuie la accentuarea acestei schimbări.

Lumea de azi este o lume a interdependențelor. Dar în timp ce imperialismul conține interdependența ca o subordonare a tot ceea ce și poate subordona, socialismul o conține ca o largă și rodnică cooperare internațională pentru binele tuturor popoarelor, în folosul și nu în dauna lor. În virtutea acestui principiu, țările socialiste colaborează cu țările în curs de dezvoltare — care o doresc — sub multiple forme: schimburi economice, asistență tehnico-științifică etc., în scopul de a ajuta acestor țări să-și întărească temelii economice a independenței.

Una din direcțiile principale ale politicii noastre externe este cultivarea și lărgirea continuă a relațiilor reciproce avantajoase cu țările state independente din Asia și Africa. Colaborarea largă și multilaterală cu țările socialiste ajută țările cu economie în curs de dezvoltare să pună capăt dependenței economice față de imperialiști, să-și întărească independența economică și politică. Relațiile economice dintre țara noastră și statele independente din Asia și Africa se dezvoltă atît pe baza acordurilor comerciale și de plăți cit și pe calea ajutorului și asistenței tehnice. Comerțul Romînici cu statele afro-asiatice a crescut mult în acești ani. Se dezvoltă continuu relațiile Republicii Populare Romîne cu Indonezia, India, Birmania, Ceylon, Afganistan, Ghana, Republica Mali, Nigerul, Sudan etc. Aria relațiilor Republicii Populare Romîne cu țările celor două mari continente de pe care dispăre colonialismul se lărgeste mereu.

În cadrul O.N.U., reprezentanții R.P. Romîne au făcut repetate propuneri privind intensificarea colaborării internaționale, pentru sprijinirea statelor cu o economie în

(Continuare în pag. 3-a)

Ceferiștii obțin realizări de seamă

Mobilizați de organizațiile de partid, muncitorii ceferiști de pe raza de activitate a R.C.M. Petroșani obțin rezultate de seamă în întrecerea socialistă.

Angajamentul luat la începutul anului de a asigura încărcarea tuturor mărfurilor ce se prezintă la transport a fost respectat în întregime.

Folosind majoritatea vagoanelor ce se descarcă, pentru încărcări proprii, s-a reușit ca planul de încărcări pe cele nouă luni să fie îndeplinit cu 10 zile înainte de termen, mărfurile încărcate și transportate peste plan ridicându-se la peste 135.000 tone. Reducerea staționării vagoanelor la încărcare—descărcare și în tranzit cu manevră a fost, de asemenea, una din preocupările de seamă. Urmărind îndeaproape acest indice vagoanelor au ajuns mai devreme la destinație.

În stația C.F.R. Vulcan unde se încarcă și descarcă zilnic aproape 200 vagoane, staționarea acestora a fost redusă la 7—8 ore pe vagon.

Reducînd cu 4 la sută norma planificată s-a înregistrat o economie de 260.00 ore vagon. Un alt indice de calitate care a stat în atenția întregului colectiv a fost sarcina statică, adică încărcarea vagoanelor la capacitatea lor maximă.

I. CRIȘAN
corespondent

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Universitatea din Djakarta

(Urmare din pag. 1-a)

curs de dezvoltare. Încă în 1958, delegația romînă a propus o rezoluție care a fost adoptată de Comitetul nr. 2 al Adunării Generale a O.N.U. privind „stabilirea de contacte cit mai strînse între țările slab dezvoltate producătoare de petrol și țările producătoare de utilaj petrolier în vederea sprijinirii țărilor slab dezvoltate în cauză, pentru a și dezvolta o producție petrolieră proprie”.

O asemenea continuă dezvoltare a unor relații constructive este o expresie a politicii de coexistență pașnică, piatra unghiulară a politicii externe a țării noastre. Alături de relațiile economice și comerciale, calea relațiilor culturale dintre țări duce și ea spre același țel nobil al întăririi păcii și prieteniei între popoare.

Stimați prieteni,

A devenit o axioma că, prin cunoașterea reciprocă, popoarele ajung să se înțeleagă mai bine, să colaboreze mai rodnic. Iată de ce considerăm ca foarte îmbucurător interesul reciproc pe care popoarele noastre îl manifestă pentru lupta, viața și cultura lor. Să-mi fie deci permis ca în acest for de înaltă cultură care este Universitatea din Djakarta, una din cele 11 mari universități indoneziane, să mă refer la unele realizări ale poporului nostru în domeniul învățămîntului, științei și culturii. Aceste realizări au devenit posibile și sînt în plină dezvoltare datorită în primul rînd eforturilor statului nostru de a crea o puternică bază tehnico-materială. Avîntul întregii economii naționale, succesele obținute de poporul nostru în construcția socialistă, în toate domeniile de activitate, descătușarea inepuizabilelor energii creatoare ale maselor populare au asigurat condiții prielnice înfloririi victoriei culturale și artistice, pătrunderii culturii în masele largi ale poporului.

Pentru noi, ca și pentru toate țările care au ales calea socialismului de dezvoltare, revoluția culturală constituie o parte integrantă și o necesitate obiectivă a revoluției socialiste. Principiile călăuzitoare în construcția unei societăți noi, libere și prospere, pot fi înfăptuite numai prin participarea activă, conștientă, a milioanele de oameni care prin munca lor produc bunurile materiale și spirituale. Construcția bazei economice a societății noi presupune dezvoltarea permanentă a științei și tehnicii, stăpînirea și cunoașterea temeinică a celor mai noi descoperiri în domeniul științelor naturii, cunoașterea tehnicii celei mai moderne și folosirea ei pe scara întregii economii naționale. A venit vremea cînd, după cum spunea Karl Marx, știința se transformă în mod nemijlocit într-o importantă forță de producție. Un merit deosebit aparține acelor ramuri ale științei, cum sînt, de exemplu, fizica atomică, știința semiconductorilor, chimia polimerilor, radioelectronica și altele, care sînt menite să deschidă perspective noi progresului tehnic și a căror aplicare în practică trebuie să aibă ca rezultat revoluționarea întregului proces de producție și schimbarea radicală a însuși caracterului muncii.

În cursul revoluției culturale, intelectualitatea noastră din România, în frunte cu cei mai valoroși reprezentanți ai ei, s-a angajat în lupta pentru făurirea democrației populare și militează activ pentru dezvoltarea științei și culturii progresiste, legate de popor. În rîndul intelectualilor au intrat și intră zeci de mii de fii de muncitori și țărani, care au dobîndit în activitatea practică o vastă experiență profesională și tehnico-organizatorică. Un rol important în promovarea de noi cadre de intelectuali îl au măsurile cu privire la dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și superior. Au fost create condiții favorabile ca salariații din întreprinderi și instituții să poată urma cursurile școlare, inclusiv în școli superioare, fără a și părăsi posturile lor de muncă.

Vă este cunoscut că România a

trebuie să pășească pe drumul revoluției culturale pornind și aici, ca și în alte domenii, de la moștenirea grea lăsată de trecutul regim social-politic. Latifundiarul și capitalistul, care stăpîneau odinioară majoritatea bunurilor țării, aservită de ei intereselor marilor monopoli imperialiste, aveau tot interesul să mențină masele largi în bezna inculturii. „Boul învățat nu trage la jug” declara cu cinism un ministru de pe vremuri, iar un ideolog fascist cerea să se restrîngă cit mai mult numărul celor ce învață, deoarece cultura produce prea mulți „inițiați”. Se temeau, firește, că o acțiune largă de culturalizare a maselor ar fi dus inerent la trezirea și creșterea conștiinței lor revoluționare, iar aceasta ar fi primejduit stăpînirea spoliatorilor. De aceea, un recensămînt al populației de dinainte de eliberarea țării înregistra la capitolul analfabeți și semianalfabeți un număr de 4 milioane de oameni. Adică un sfert din populația țării. Dintre copiii care terminau școala elementară, foarte puțini intrau în învățămîntul mediu și cu atît mai puțini ajungeau pînă pe băncile universităților. Absolvenții institutelor de învățămînt superior erau nevoiți în multe cazuri să se indelectnicească cu profesii străine de specialitate lor ori să îngroașe rîndurile șomerilor.

Am izbutit într-un termen istoric foarte scurt să lichidăm această împovărătoare moștenire a trecutului și printr-o reformă structurală a învățămîntului am pus întreaga școală pe baze științifice, legînd-o de practica construcției socialiste. Porțile școlilor sînt astăzi deschise tuturor. Numărul școlilor de șapte ani a crescut față de anul 1938 de aproape zece ori. În anul acesta vor funcționa 46 de institute de învățămînt superior cu peste 164 de facultăți, numărul studenților ajungînd la 85.000, adică un număr aproximativ egal cu cel pe care îl are Anglia, țara cu o veche tradiție universitară și cu o populație de peste trei ori mai numeroasă ca a noastră. În ultimii doi ani au absolvit facultățile de agronomie un număr de ingineri agronomi egal cu numărul total al celor care au absolvit în decurs de 30 de ani în România veche. A fost generalizat învățămîntul obligatoriu și gratuit de șapte ani, iar acum se trece treptat la școala de opt ani, astfel ca durata școlii medii de cultură generală să devină de 12 ani. Pînă în 1965, sălile de clasă se vor înmulți cu încă 15.000, dintre care 11.000 în localitățile rurale. Importante măsuri asigură gratuitatea completă a învățămîntului de toate gradele. Elevii școlilor de șapte ani primesc gratuit manualele școlare și nu peste mult vor primi tot gratuit rechizițele școlare. Peste jumătate din numărul studenților au burse de stat, iar toate centrele universitare au cîmine și cantine moderne, biblioteci, laboratoare, terenuri experimentale, baze cultural-sportive proprii. Pînă în 1965, numărul acestora va atinge în 1965 cifra de 100.000, iar al inginerilor de 80.000. În țara noastră nu există șomaj intelectual, după cum nu există în genere nici un fel de șomaj. Absolvenților tuturor facultăților li se asigură plasarea imediată în funcții de specialitate pentru care s-au pregătit. Acest fapt dă un impuls deosebit tineretului studios.

Un loc însemnat îl ocupă cercetarea științifică. Statul pune la dispoziția institutelor științifice mijloacele materiale necesare. Academia Republicii Populare Romîne, cel mai înalt for științific al țării, dispune de peste 30 de institute și centre științifice în care lucrează peste 2.000 de cercetători și tehnicieni. Fondurile alocate anual pentru dezvoltarea științei atîng aproape un miliard de lei. România a fost printre primele țări din lume care au construit instalații destinate cercetărilor științifice în domeniul energiei nucleare. Dezvoltarea economiei naționale, a diferitelor ramuri noi ale industriei socialiste, a determinat largirea cercetărilor geologice, fizice,

chimice și agrotehnice. Știința a dat o contribuție însemnată la descoperirea de noi și bogate resurse petroliere în regiuni care altădată n-au cunoscut asemenea exploatare de resurse naturale, la descoperirea de noi zăcăminte de mineruri, la proiectarea și executarea marilor lucrări de electrificare, la mărirea producției. Cu ajutorul oamenilor de știință capătă azi la noi o dezvoltare considerabilă chimia petrolului și a gazului metan. Actualmente, cercetarea științifică se concentrează asupra perfecționării mașinilor construite în țară, introducerii și extinderii automatizării industriale, folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, proiectării și folosirii mașinilor electronice și de calcul, utilizării pe scară largă a semiconductorilor, extinderii industriei maselor plastice. Se fac importante cercetări și se obțin frumoase rezultate și în multe alte domenii științifice. Științele naturii, științele sociale cunosc azi la noi o mare înflorire. În îndeplinirea sarcinilor lor patriotice, oamenii de știință se preocupă ca cercetarea științifică să răspundă cerințelor practice ale dezvoltării social-economice și culturale, să rezolve problemele urgente și de perspectivă ale producției, să dea lucrări la nivelul științei și tehnicii mondiale. De așadar, în toate ramurile științei se acordă atenția cuvenită cercetărilor cu caracter teoretic, care largesc bazele dezvoltării de perspectivă a cercetării științifice.

Literatura și artele se bucură tot mai mult de prețuirea maselor populare. Avem astăzi 43 de teatre dramatice, față de 16 care erau înainte de eliberare. Au luat ființă în toate regiunile țării numeroase orchestre simfonice, teatre dramatice, muzicale, mari ansambluri de cîntece și dansuri și formații folclorice. În România nu mai există azi nici o localitate fără cel puțin o casă de cultură. A fost creată o industrie proprie cinematografică pentru filme artistice, documentare și științifice. Tirajul cărților a ajuns în 1961 la peste 50 de milioane de exemplare, în ultimii zece ani tipîndu-se aproape o jumătate de miliard cărți și broșuri. Presa are un tiraj total de 6 milioane exemplare zilnic. Cultura în România de azi e o cultură profund democratică prin sursele ca și prin destinația ei, pătrunsă de spirit umanist și încredere în viitor, aspirînd spre slujirea valorilor celor mai trainice ale umanității, cultivînd idealul păcii și prieteniei între popoare.

Iubiți ascultători,

Reprezentanții Indoneziei care au vizitat România s-au putut convinge de sentimentele de caldă prietenie pe care poporul român le nutrește pentru poporul indonezian. Interesul opiniei publice din țara noastră pentru „Nusantara”, marea și frumoasa dv. Indonezie, „țara a insulelor”, pentru poporul ei de aproape 100 milioane de oameni, izvorăște din interesul poporului nostru pentru viața și cultura altor popoare, din spiritul lui de solidaritate cu toate popoarele care luptă pentru independență, libertate și progres economic și social.

Opinia publică din țara noastră a urmărit cu atenție și profundă simpatie lupta prin care indonezienii au sfărîmat cătușele colonialismului. „Insulele fabuloase bogate, cu numeroase orașe comerciale, situate la răsărit de India”, despre care scria Ptolomeu la începutul erei noastre și pe care în ultimele patru secole colonialismul le-a jefuit și oprimat fără milă, au intrat acum într-o eră de adevărată renaștere națională. Forța unită a acestui mare popor a zădărnicit cu prețul unor mari sacrificii, și nu o dată cu prețul singelui, încercările de subminare a cuceririlor independenței.

Fiecare victorie a poporului indonezian ne-a bucurat sincer. Țările noastre sînt despărțite de o uriașă distanță, dar în istoria și civilizația popoarelor romîn și indonezian există asemănări de natură să ușureze cunoașterea și înțelegerea reciprocă. Poporul romîn a dus și el o luptă grea împotriva do-

minației politice și economice a puterilor imperialiste și a dat mari jertfe de sînge pentru a și cuceri libertatea și independența.

În ciuda asuprii coloniale îndelungate, în țara dv. s-a păstrat o cultură originală, o mărturie a durabilității unei mari și străvechi civilizații, a cărei moștenire n-a putut fi complet distrusă de vandalismul asupritorilor străini. Muzele indoneziane adăpostesc opere de valoare inestimabilă. Sub cerul cristalin al Indoneziei dăinuie și azi construcții cu o minunată arhitectură. Prin expoziții de artă, tîlmăcirii din literatură, ca și prin alte manifestări, publicul nostru a putut lua cunoștință de bogăția culturii indoneziane, precum și de eforturile dv. pentru dezvoltarea activității științifice. Consiliul de științe al Indoneziei are realizări și programe interesante. Preocupările lui converg spre domenii cărora și noi, în România le acordăm o deosebită atenție: metalurgie, chimie, electrotehnică, biologie etc.

Cu prilejul vizitei în țara noastră, Universitatea din București a conferit titlul de „doctor honoris causa” doctorului Sukarno care intrunește însușirile unui eminent om de stat cu talentul de publicist și de iubitor al artelor, publicului nostru fiindu-i deopotrivă cunoscută cartea sa „Indonezia acuză”, cit și albumul colecțiilor sale de artă.

Profesorii și învățătorii noștri cunosc și prețuiesc munca plină de abnegație pe care o depun învățătorii și profesorii indonezieni pentru a răspîndi cit mai larg lumina învățămîntului și a traduce în viață acel paragraf din Constituția indoneziană, care declară că „scopurile învățămîntului și educația tînd a forma oameni de caracter, în stare să fie buni cetățeni democrați și să contribuie la progresul bunăstării poporului și al țării”.

Indonezia se afirmă pe arena internațională ca un stat independent, iubitor de pace și progres. Numele orașului indonezian Bandung a intrat în istorie prin conferința din 1955, printre ai cărei principali inițiatori a fost președintele Sukarno. Conferința de la Bandung a marcat o etapă nouă în istoria relațiilor internaționale, ca solidarității afro-asiatice, acționînd pe baza principiilor „pancea sila” ca un factor pozitiv în politica mondială.

Respingînd consecvent încercările de atragere a ei în blocurile militare agresive controlate de imperialiști, Indonezia s-a afirmat ca o promotoare a coexistenței pașnice, a relațiilor de prietenie cu toate țările. Coexistența pașnică este singura doctrină a relațiilor dintre state cu sisteme sociale diferite care corespunde cerințelor istorice ale epocii noastre și pe temelul căreia poate fi menținută pacea.

Dezarmarea este consecința logică a politicii de coexistență pașnică bazată pe renunțarea la folosirea forței militare în rezolvarea litigiilor dintre state. Dezarmarea generală și totală înseamnă a smulge imperialismului armele agresivității și a-l lipsi deci de unul din mijloacele cele mai importante de dominație asupra popoarelor asuprite, de amenințare a suveranității și independenței lor, înseamnă a reduce considerabil capacitatea puterilor imperialiste de a reprimă mișcarea de eliberare și de a organiza războaie de tip colonial.

Înfăptuirii dezarmării generale și totale i se opune astăzi politica cercurilor reacționare legate de interesele oligarhiei imperialiste. Pactele cu politica de interminabilă tergiversare în problema dezarmării și de împiedicare a încheierii unui acord pentru interzicerea experimentelor cu arma nucleară, aceste cercuri provoacă periodic înveninarea atmosferei internaționale fie prin amenințări, fie prin acțiuni agresive, ceea ce a profilat nu o dată imaginea catastrofei.

Ca membră în Comitetul celor 18 state de la Geneva, R.P. Romînă a depus o activitate intensă pentru a contribui la realizarea

unui acord în problema dezarmării. Ea s-a încadrat în activitatea complexă desfășurată de delegațiile țărilor socialiste, caracterizată prin spirit de inițiativă, elasticitate și dorință de a căuta căi de apropiere a pozițiilor, fermitate în respingerea încercărilor de a abate conferința de la țelurile ei, propuneri judicioase, raționale, într-un cuvînt o poziție constructivă.

Hotărîtă să depună și în viitor toate eforturile pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale ca o chestiune de importanță fundamentală pentru apărarea păcii, țara noastră se pronunță, de asemenea, în sprijinul măsurilor cu caracter parțial care ar contribui la înșeninarea relațiilor internaționale; asumarea obligației de a nu se transmite altor țări arme nucleare sau cel puțin încheierea unui tratat de neagresiune între pactul N.A.T.O. și Organizația Tratatului de la Varșovia, retragerea de către toate statele a trupelor aflate pe teritorii străine, interzicerea propagandei de război.

Unul din obiectivele principale ale politicii imperialiste este acela de a împiedica stabilirea de relații prietenești între țările în curs de dezvoltare și țările socialiste. Dar propria experiență a popoarelor din Asia, ca și din Africa sau America de sud, este de natură să demonstreze că lupta lor antiimperialistă găsește un sprijin consecvent în țările socialiste.

Revendicarea legitimă a poporului indonezian ca Irianul de vest să fie eliberat de jugul colonialist și reintegrat patriei s-a bucurat de sprijinul țărilor socialiste.

Dragi prieteni,

Relațiile dintre țările noastre, dintre Republica Indonezia și Republica Populară Romînă sînt semnificative pe baze trainice și dezvoltate. Schimburile economice se desfășoară reciproc avantajos, pe baza acordului comercial încheiat între guvernele noastre. Sintem bucuroși că tehnicienii romîni au putut contribui la rezolvarea unor probleme ale industriei căreia țara dv. îi pune bazele în cadrul planului de opt ani și că instituțiile noastre de învățămînt superior, unde învață și studenții indonezieni, contribuie la formarea cadrelor de specialiști necesari victoriei economice, sociale și culturale din Indonezia. În cadrul acordului cultural dintre țările noastre au și avut loc diferite acțiuni menite a lărgi cunoașterea celor două popoare. Ne exprimăm convingerea că schimburile culturale dintre țările noastre se vor amplifica în mod fructuos. Schimburile de experiență între oamenii de știință, ca și în domeniul artei și literaturii, vor contribui activ la consolidarea prieteniei romîno-indoneziane.

Iubiți prieteni,

În puțitul timp de cînd ne aflăm pe pămîntul Indoneziei ne-am întărit și mai mult convingerea că poporul indonezian are inepuizabile forțe, energii și încredere în forțele sale și în posibilitatea de a și făuri viitorul pe care-l merită.

Am ținut să folosesc acest prilej pentru a adresa urarea noastră sinceră de succes în lupta pentru făurirea unei Indonezii înfloritoare.

Vă mulțumesc din inimă pentru bunăvoința și atenția cu care m-ați ascultat. În marea luptă a întregii omeniri pentru asigurarea unei păci trainice de care să se bucure toate popoarele de pe pămînt, România și Indonezia sînt deopotrivă vital interesate. Este firesc, deci, ca prietenia sinceră și durabilă a popoarelor romîn și indonezian să se întărească în viitor, devenind mai strînsă și mai rodnică.

Triumful cauzei păcii este idealul comun al tuturor popoarelor. Unirea eforturilor întregii omeniri pentru apărarea păcii, colaborarea și prietenia între popoare este chezașa victoriei păcii.

În numele victoriei, în numele civilizației și culturii umane, pacea trebuie să triumfe.

Trăiască prietenia dintre popoarele indonezian și romîn!

Trăiască pacea în întreaga lume!

VIATA INTERNATIONALA

Vizita conducătorilor români în Indonezia

DJAKARTA 5 — Trimisul special Agerpres, Ion Gălăteanu, transmite:

Cea de-a cincea zi a vizitei de prietenie a conducătorilor de stat români a coincis cu sărbătorirea Zilei forțelor armate ale Republicii Indonezia. Cu 17 ani în urmă, la 5 octombrie 1945, două luni după proclamarea independenței Indoneziei, au fost create primele unități ale armatei naționale indoneziane.

Ziua forțelor armate este una dintre marile sărbători ale poporului indonezian și are o semnificație deosebită. Ea amintește de luptele eroice și îndelungate pentru eliberarea de sub jugul colonialist. De câteva zile, prin lichidarea dominației coloniale olandeze asupra Irianului de vest, întregul teritoriu al Indoneziei a devenit liber. Lorzina de luptă a poporului indonezian — De la Sabang (punctul cel mai nordic al Indoneziei) la Merauke (cea mai îndepărtată localitate din Irianul de vest) este recăluată astăzi ca un strigăt de triumf al poporului eliberat.

Festivitățile consacrate aniversării armatei s-au desfășurat pe un platou din apropierea grandiosului complex sportiv din Djakarta, — construit cu ajutorul Uniunii Sovietice — unul din cele mai mari și mai moderne din Asia, unde, luna trecută, cu prilejul inaugurării sale, s-au desfășurat jocurile olimpice asiatice. Acest complex ultramodern, cu un stadion cu 100.000 de locuri, a fost caracterizat în mod sugestiv de președintele Sukarno ca reprezentând

„o îmbinare a geniului sovietic cu fantezia indoneziană“.

Vineri la ora 7 dimineața tribunele amenajate special cu prilejul sărbătoririi Zilei forțelor armate erau arhipline. În tribuna destinată persoanelor oficiale se aflau generalul Nasution, ministrul apărării și securității, Martadinata, ministrul forțelor navale, Omar Dhani, ministrul forțelor aeriene, Djani, ministrul forțelor terestre, Djojonogoro, ministrul poliției, membri ai guvernului, invitați, reprezentanți ai corpului diplomatic.

La ora 7,40, în fața tribunelor a aterizat elicopterul cu care au venit de la Bogor tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer, împreună cu președintele Sukarno. Ei au luat loc în tribuna centrală. Locuitorii Djarkartei prezenți la festivitate au salutat cu multă însuflețire pe conducătorii poporului român prieten, exprimându-și bucuria de a-i avea în mijlocul lor în această zi de mare sărbătoare.

Dr. Sukarno și tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej au primit raportul comandantului gărzii de onoare. Apoi, președintele Sukarno, care este și comandant suprem al forțelor armate indoneziane, a rostit o scurtă cuvântare, subliniind hotărârea fermă a poporului Indoneziei de a-și apăra independența și suveranitatea națională. El a cerut ostașilor indonezieni să manifeste o vigilență permanentă pentru a dejuca uneltirile imperialismului împotriva Republicii Indonezia.

A început apoi defilarea forțelor

armate indoneziane, care a durat patru ore. La început au trecut în pas cadențat veteranii luptei de independență înarmați cu sulite de bambus, armă cu care au început lupta împotriva cotropitorilor străini. A urmat un detașament de invalizi, eroi ai războiului de eliberare națională. În rânduri strînse au trecut prin fața tribunei mari unități ale forțelor terestre, navale și aeriene militare, precum și ale forțelor de poliție.

Cu o deosebită însuflețire și cu nesfârșite aplauze a fost primită de cei prezenți defilarea unui detașament de voluntari care au luptat în Irianul de vest.

Armamentul modern cu care sînt inzestrate trupele contrastează puternic cu primitivele sulite de bambus ale celor mai vechi ostași ai armatei de eliberare, marcind parțial deosebirea esențială dintre Indonezia de acum 15 ani și Indonezia de astăzi, prietenă cu statele socialiste și făcînd parte din marea zonă a păcii.

În timpul parăzii, avioane cu reacție de tip „MIG“ și alte avioane de vînătoare și bombardiere supersonice au executat demonstrații aeriene de mare precizie.

Întreaga defilare s-a desfășurat în ritmul viu și original imprimat de toboșari împodobii pe deasupra uniformelor cu piei de leopard.

La sfîrșitul parăzii, care a constituit o expresie a pregătirii de luptă a armatei indoneziane și a hotărîrii sale de a-și apăra patria, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a felicitat pe dr. Sukarno și pe șefii statelor majore ale forțelor armate pentru organizarea parăzii și le-a urat succes în activitatea desfășurată pentru apărarea integrității teritoriale și a independenței Indoneziei.

Parada a luat sfîrșit. Între timp, crucișătorul „Irian“ arborase marile pavoaz în așteptarea înalților oaspeți români. Aceștia au sosit în portul Djarkartei Tandjok Priok tot cu elicopterul prezidențial, și apoi s-au îndreptat spre crucișător într-o șalupă militară. Pe marea navă militară de tip „Sverdlovsk“, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au primit raportul gărzii de onoare. După vizitarea navei și o convorbire prietenească cu președintele Sukarno și cu comandanții armatei indoneziane, oaspeții români au plecat la Bogor.

Consiliul de Securitate a recomandat admiterea R.D.P. Algeria în O.N.U.

NEW YORK 5 (Agerpres).

La 4 octombrie Consiliul de Securitate s-a întrunit pentru a dezbate problema primirii Republicii Democratice Populare Algeria în O.N.U.

Luînd cuvîntul în numele delegației Uniunii Sovietice, P. D. Morozov, a salutat „aceste zile fericite pentru Algeria în lupta ei împotriva dominației coloniale“. Reprezentantul sovietic a sprijinit admiterea R.D.P. Algeria în O.N.U.

Delegații R.A.U., Chile și ai altor țări reprezentate în Consiliul de Securitate au salutat eroicul

popor algerian care și-a cucerit libertatea și independența.

Reprezentantul R.P. Romine, Mihail Hașeganu a subliniat în cuvîntarea sa că lupta poporului algerian servește cauzăi libertății de pretutindeni și a demonstrat că un popor care luptă pentru independența sa este invincibil.

Trecîndu-se la vot proiectul de rezoluție care recomandă admiterea R.D.P. Algeria în O.N.U. a fost aprobat în unanimitate. Singurul care s-a abținut a fost ciankaiștul care, pînă în prezent, ocupă ilegal locul în Consiliul de Securitate.

O. N. U.: Continuă discuțiile de politică generală

NEW YORK 5 (Agerpres).

La cea de-a 17-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. continuă discuțiile de politică generală.

La ședința din dimineața zilei de 4 octombrie a luat cuvîntul Aiken, ministrul afacerilor externe al Irlandei, care și-a consacrat în întregime cuvîntarea problemelor financiare ale O.N.U.

Apoi a luat cuvîntul ciankaiștul.

Șeful delegației statului Honduras a subliniat cu satisfacție extinderea schimburilor culturale între țările din Vest și Est și a propus ca O.N.U. să organizeze coordonarea activității oamenilor de știință din diferite țări în scopul consolidării păcii.

Zborul cosmic al lui Schirra este departe de realizările cosmonauților sovietici

BRUXELLES 5 (Agerpres).

Zborul cosmic al cosmonautului american Walter Schirra în jurul Pămîntului este încă departe de realizările cosmonauților sovietici Titov, Popovici și Nikolaev, scrie la 4 octombrie ziarul belgian „Derniere Heure“.

Walter Schirra a înconjurat de 6 ori Pămîntul, în timp ce cosmonauții sovietici Titov, Popovici și Nikolaev au efectuat corespun-

zător 17, 48 și 64 de rotații în jurul Pămîntului.

În afară de aceasta, remarcă, la rîndul său, ziarul „Le Peuple“, rachetele sovietice cu ajutorul cărora navele cosmice sînt plasate pe orbită, depășesc considerabil în ceea ce privește puterea rachetelor americane de tip „Atlas“. Americanii mai au nevoie de cel puțin doi ani pînă vor putea concura cu rușii în acest domeniu.

Provocări ale imperialiștilor americani împotriva Indoneziei

DJAKARTA 5 (Agerpres).

Un avion american „U-2“ a efectuat cinci zboruri de recunoaștere deasupra regiunii în care este concentrată flota indoneziană pe

lingă insulele Moluce, a declarat reprezentanților presei comandorul Șaaf primul adjunct al comandantului flotei maritime militare a Indoneziei.

După cum scrie ziarul „Harian Rakjat“, în această regiune au pătruns în același timp submarine americane. Ele au dispărut abia după ce flota indoneziană a deschis focul de artilerie împotriva lor.

Împotriva bazelor pentru avioanele-spion „U-2“

CANBERRA 5 (Agerpres).

Poporul australian protestează împotriva existenței bazei pentru avioane-spion de tip „U-2“ pe pămîntul celui de-al 5-lea continent. Considerăm baza de avioane „U-2“ din Australia, se spune în rezoluția filialei din Tamar a sindicatului unit al constructorilor de mașini (Tasmania) drept o primejdie pentru pacea din întreaga lume.

Marinarii din Adelaide au adoptat, de asemenea, o rezoluție în care declară că baza din Australia pentru avioanele-spion de tip „U-2“ servește unor țeluri agresive împotriva țărilor vecine. Rezoluția marinarii cuprinde cerea categorică de a se lichida imediat această bază din Australia.

Din cauza politicii conservatorilor

ECONOMIA ENGLEZĂ SE AFLĂ ÎN PRAGUL CATASTROFEI

BRIGHTON 5 (Agerpres).

Din cauza politicii guvernului conservatorilor, economia Angliei se află în pragul catastrofei — aceasta a fost concluzia dezbaterilor din 4 octombrie în problemele de politică economică, care s-au desfășurat la conferința de la Brighton a partidului laburist

Delegații au vorbit despre declinul din industriile constructoare de nave, textilă și din alte ramuri ale industriei.

În ultimii 10 ani, armata șomerilor a crescut aproape de două ori și depășește în momentul de față 450.000 de persoane, a declarat delegatul W. Simpson.

Una din rezoluții exprimă îngrijorarea în legătură cu atitudinea guvernului față de ramurile naționalizate ale economiei inde-

sebi industria carboniferă și transportul feroviar. Patterson, secretar general al sindicatului unit al cazangiuilor, constructorilor de nave și montatorilor, a cerut în cuvîntarea sa să se naționalizeze ramurile cheie ale economiei în cazul venirii la putere a unui guvern laburist.

Conferința cere într-o rezoluție adoptată în unanimitate să aibă loc schimbări radicale în politica economică și însărcinează comitetul executiv național să pregătească împreună cu fracțiunea parlamentară a partidului laburist și cu Congresul sindicatelor britanice, un nou program economic care să prevadă dezvoltarea planificată a economiei țării, extinderea proprietății publice, dezvoltarea comerțului cu toate țările din lume.

Un buget al „războiului rece“

BONN 5 (Agerpres).

În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Bonn, ministrul de finanțe al R.F.G., Starke, a declarat că guvernul a aprobat definitiv la ședința sa din 4 octombrie bugetul de stat al R.F.G. pe anul 1963. Hotărîrea guvernului a fost precedată de o serie întreagă de ședințe ale membrilor cabinetului împreună cu reprezentanții monopolurilor și băncilor, unde s-au desfășurat îndelungate dezbateri furtunoase pe marginea metodelor de echilibrare a bugetului. Noul buget nu poate fi caracterizat decît un buget al „războiului rece“ și al continuării cursei înarmărilor.

Din suma totală a cheltuielilor prevăzute în buget și anume

56,8 miliarde mărci, peste 25 la sută, adică 17 miliarde mărci (cu peste 2 miliarde mărci mai mult ca în 1962), reprezintă cheltuielile directe pentru înarmarea Bundeswehrului, și totuși această cifră-record pentru R.F.G. destinată alocărilor militare nu oferă o imagine totală a cheltuielilor reale în scopuri militare. Sute de milioane de mărci destinate țelurilor militare sînt repartizate celorlalte capotele din buget. De pildă, se prevede suma de 600 milioane mărci pentru întreținerea trupelor aliaților occidentali din blocul N.A.T.O. care se află pe teritoriul Germaniei occidentale. În afară de aceasta, 800 milioane mărci sînt alocate pentru așa-numita „apărare civilă“ etc.

În câteva rînduri

CAIRO — După cum anunșă postul de radio Sanaa, la 3 octombrie șeful guvernului Republicii Arabe Yemen, Abdullah Sallah, a luat cuvîntul în fața tinerilor recruți din garda națională, recent creată. El i-a chemat „să-și sporească eforturile pentru a nimici pe ultimii adepți ai reacțiunii și oportunistului“.

BONN — Pentru a atîța isteria războinică în rîndul populației vest-germane, în scopul de a duce la îndeplinire planurile sale revanșarde, guvernul vest-german a proiectat construirea unor adăposturi... antiatomice. În legătură cu aceasta „Asociația oamenilor de știință germani“ a adresat un memorandum ministrului de interne și tuturor partidelor politice în care califică drept „utopice“ aceste proiecte ale guvernului.

CAIRO — La 4 octombrie a plecat din Sanaa spre New York ministrul afacerilor externe al Republicii Arabe Yemen, Mobsen

Abmed El-Aymi. El conduce delegația Yemenului la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

HAGA — În Camera inferioară a parlamentului olandez s-au încheiat dezbaterile de politică generală pe marginea proiectului bugetului de stat al Olandei pe anul 1963.

RIO DE JANEIRO — S-a încheiat cu succes greva lucrătorilor de la posturile de radio și televiziune din statul Guanabara care a paralizat total timp de 24 de ore activitatea acestor posturi. Patronii au consimțit să majoreze cu 25 la sută salariile și să satisfacă o serie de revendicări ale greviștilor.

KAUNAS — La Kaunas (R.S.S. Lituaniană) au fost condamnați la moarte prin împușcare 8 participanți la detașamentele de pedepsire fasciste, vinovați de uciderea a mii de cetățeni pașnici în Lituania vremelnic ocupată în 1941-1945.